

РЕШЕНИЕ

№ 1259

гр. София, 28.02.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, IX КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на 28.01.2022 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Зорница Дойчинова

ЧЛЕНОВЕ: Диляна Николова

Снежанка Кьосева

при участието на секретаря Александра Вълкова и при участието на прокурора Яни Костов, като разгледа дело номер **11562** по описа за **2021** година докладвано от съдия Снежанка Кьосева, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.208 и следващите от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/ във връзка с чл.63 от Закона за административните нарушения и наказания, в приложимата редакция /ЗАНН/.
Образувано е по касационна жалба на Дирекция "Инспекция по труда Софийска област", чрез упълномощен представител против Решение №20199494 от 18.10.2021г., постановено по нахд № 16307/2020г. по описа на Софийски районен съд /СРС/, Наказателно отделение /НО/, 134-ти състав, с което е отменено наказателно постановление /НП/ № 23-003375/11.11.2020г. на директор на Дирекция "Инспекция по труда" - С., с което на [фирма], на основание чл.413, ал.2 от Кодекса на труда /КТ/ е наложено административно наказание "имуществена санкция" в размер на 5000,00 лв. за нарушение на чл.16, ал.1, т.7 от Закона за здравословни и безопасни условия на труд /ЗЗБУТ/ във вр. с чл.246. ал.2 от Наредба №7 за минималните изисквания за здравословни и безопасни условия на труд на работните места и при използване на работно оборудване /Наредба №7/.

С касационната жалба се твърди, че оспореното решение е незаконосъобразно и неправилно. Навеждат се доводи за неправилност на решението, поради твърдението на съда, че наказващият орган неправилно е запълнил бланкетната разпоредба на чл.16, ал.1, т.7 от ЗЗБУТ с тази на чл.246, ал.2 от Наредба №7. Сочи се, че дори това твърдение да е правилно, то съгласно ТР № 1/2020г. съдът е следвало да

преквалифицира нарушението, вместо да отменя НП. Оспорват се и мотивите, според които неправилно е ангажирана отговорността на работодателя за допустителство. Иска се съдебното решение да бъде отменено и да бъде постановено друго, с което да се потвърди НП.

В съдебно заседание касационната жалба се поддържа от упълномощен представител. Претендира се присъждане на юрисконсултско възнаграждение.

Ответникът по касационното оспорване – [фирма] чрез процесуален представител оспорва жалбата.

Представителят на Софийска градска прокуратура пледира решението на СРС да бъде потвърдено, като правилно и законосъобразно.

Предмет на касационно оспорване е Решение № 20199494 от 18.10.2021г., постановено по нахд №16307/2020г. по описа на СРС. Оспорването е допустимо, тъй като е предявено от страна с право на жалба /арг. чл.210, ал.1 от АПК, в предвидения от закона 14-дневен преклузивен срок /чл.211, ал.1 от АПК/ и касае решение на районния съд, което съгласно чл.63, ал.1 от ЗАНН може да се обжалва с касационна жалба пред административния съд по реда на АПК на основанията по НПК. В правомощията на касационния съд е да се произнесе по основателността на жалбата, както и да провери служебно допустимостта и действителността на решението и неговото съответствие с материалния закон според установените фактически обстоятелства /арг. чл.218 във вр. с чл.220 от АПК /.

СРС е приел за установена следната фактическа обстановка:

На 09.09.2020г. служители на Дирекция "Инспекция по труда - Софийска област" извършили проверка на място на производствена сграда за арматурна заготовка и склад за метали, находяща се в УПИ Х., кв. 1 , 3. – завод К., където били изпълнени строителни дейности от [фирма], по повод настъпила трудова злополука с последвала смърт. Било констатирано, че около 10:00 часа на същата дата, за извършване на демонтаж на фасаден прозорец на сградата работниците А. С. М. и Д. Б. Л. се качили в коша на автовишка монтирана на специален автомобил марка М., позициониран на западната страна на сградата. След като закачили със сапани фасадния прозорец на съществуващата сграда и започнали изчукване на съществуващото бетонно покритие и съществуващите заварки чупещата стрела на автовишката паднала и М. и Л. също паднали на земята от височина 5-6 метра. След настъпване на трудовата злополука било установено, че двете лица са били без колани за работа на височина, а Л. е бил и без каска.

По документи проверката продължила до 29.09.2020г. Резултатите били обективирани в протокол № 2026446/29.09.2020г. От представените доказателства пред контролните органи било установено, че на процесната дата задълженията на технически ръководител на обекта били изпълнявани от Б. И. З., който провел ежедневен инструктаж на работниците и те пристъпили към изпълнение на поставените им задачи. Било установено, че на работещите на обекта били раздадени Л., видно от представените лични картони. По случая било извършено и разследване на злополуката, резултатите от което били обективирани в протокол № 55/12.10.2020г.

Актосъставителят приел, че дружеството е извършило нарушение на разпоредбата на чл.16, ал.1, т. 7 от ЗЗБУТ вр. чл.246, ал.2 от Наредба № 7 и съставил акт за установяване на административно нарушение /АУАН/. Въз основа на АУАН, на 11.11.2020г. директорът на дирекция „Инспекция по труда - Софийска област" издал обжалваното наказателно постановление, с което на основание чл.413, ал. 2 от КТ за

нарушение на чл.16, ал.1, т.7 от ЗЗБУТ, вр. чл.246, ал.2 от Наредба №7 на дружеството е наложено административно наказание „Имуществена санкция ” в размер на 5000 лева.

Въз основа на така установената фактическа обстановка СРС е приел, че неправилно административнонаказващият орган е запълнил цитираната бланкетна разпоредба на чл.16, ал.1, т.7 от ЗЗБУТ с тази на чл. 246, ал. 2 от Наредба № 7 /23.09.1999г., която разпоредба говори за лични предпазни средства, вместо с разпоредбата на чл.60, ал.1 от Наредба № 2/ 22.03.2004г., съгласно която „Работи на височина се извършват при осигурена безопасност от падане на хора или предмети чрез подходящо оборудване, колективни и/или лични предпазни средства (напр. ограждения, скелета, платформи и/или предпазни (защитни) мрежи). При тези изводи от правна страна районният съд е отменил оспореното НП без да изложи мотиви защо не е преквалифицирал нарушението.

Решението е неправилно.

Съгласно ТР №8/16.09.2021г. на ВАС, ОСС, I и II колегия когато се налага да приложи закон за същото, еднакво или по-леко наказуемо нарушение, без съществено изменение на обстоятелствата на нарушението, районният съд има правомощие да преквалифицира описаното в НП изпълнително деяние. В случая след като е приел, че приложима е разпоредбата на чл.60, ал.1 от Наредба №2/22.03.2004г., а не разпоредбата на чл.246, ал.2 от Наредба № 7 /23.09.1999г. съдът е следвало да приложи закона за същото нарушение. След сравняване на двете разпоредби се установява, че и с двете се цели осигуряване на безопасна работа чрез използване на лични предпазни средства. Санкцията за неизпълнение и на двете разпоредби е една и съща. Като не е преквалифицирал нарушението и не е изложил мотиви защо не е взел предвид ТР №8/16.09.2021г. на ВАС, след като е приел, че се касае за нарушение по чл.60, ал.1 от Наредба №2/22.03.2004г., съдът е допуснал нарушение както на материалния, така и на процесуалния закон.

Изложеното е основание за отмяна на оспорения акт и връщане на делото за ново разглеждане от друг състав на същия съд. Касационната жалба е основателна. При новото разглеждане на делото съдът следва да се произнесе и по претенциите за разноси за двете инстанции.

Така мотивиран и на основание чл. 221, ал. 2 от АПК , СЪДЪТ

Р Е Ш И:

ОТМЕНЯ Решение № 20199494 от 18.10.2021г., постановено по нахд № 16307/2020г. по описа на Софийски районен съд.

ВРЪЩА делото за ново разглеждане от друг състав на Софийски районен съд.

Решението е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.